

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต

สาขาวิชาทัศนศิลป์ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2561

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

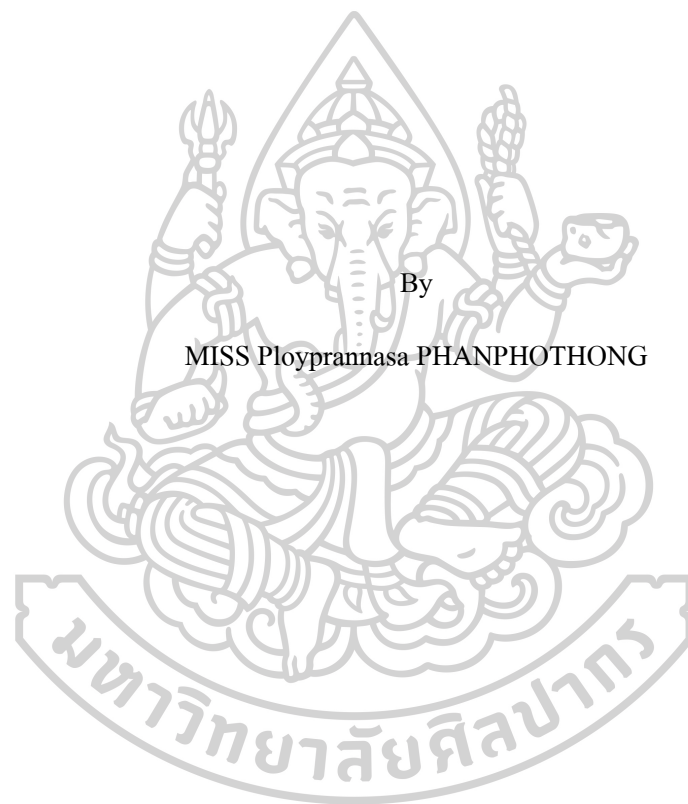
พื้นที่จิต

โดย
นางสาวพลอยพรรณษา พันธุ์โพธิ์ทอง

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต
สาขาวิชาทัศนศิลป์ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2561
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

SPACE OF MIND

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Master of Fine Arts (VISUAL ARTS)
Graduate School, Silpakorn University
Academic Year 2018
Copyright of Graduate School, Silpakorn University

หัวข้อ	พื้นที่จิต
โดย	พลอยพรรณษา พันธุ์โพธิ์ทอง
สาขาวิชา	ทัศนศิลป์ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	อาจารย์ ชูศักดิ์ ศรีขวัญ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.จุไรรัตน์ นันทานิช)

พิจารณาเห็นชอบโดย

..... ประธานกรรมการ
(ศาสตราจารย์ เกียรติคุณ ปรีชา เกาทอง)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(อาจารย์ ชูศักดิ์ ศรีขวัญ)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(อาจารย์ สาครินทร์ เครืออ่อน)

..... ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
(ศาสตราจารย์ ปริญญา ตันติสุข)

59004217 : ทศนศิลป์ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโท

คำสำคัญ : พื้นที่จิต, การแสดงออก, อิสระ, ศิลปะบำบัด

นางสาว พลอยพรรณษา พันธุ์โพธิ์ทอง: พื้นที่จิต อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : อาจารย์ ชูศักดิ์ ศรีขวัญ

โครงการวิทยานิพนธ์ “พื้นที่จิต” ชุดนี้ มีแรงบันดาลใจและที่มาจากความต้องการมีพื้นที่ในการแสดงออกถึงตัวตนในสังคมได้อย่างเต็มที่ ผ่านการนำเสนอผลงานสร้างสรรค์ในบริบททางศิลปะ โดยถ่ายทอดทางรูปแบบ เทคนิควิธีการและวัสดุที่หลากหลาย เป็นผลงานสื่อผสม จากเศษวัสดุและสิ่งของที่พบเห็นได้ในชีวิตประจำวัน ทั้ง 2 มิติและ 3 มิติ มาเป็นสื่อในการแสดงออกถึงอารมณ์ความรู้สึกของตนเองที่มีต่อประสบการณ์ส่วนตัว ด้วยเทคนิค การระบายสี ปั้น ปัก เย็บ โปะ ร้อย ฯลฯ และการแสดงสดร่วมกับผลงานศิลปะจัดวาง ในทัศนคติของข้าพเจ้าเห็นว่าการแสดงออกอย่างไร้ขอบเขต หรือการถูกควบคุมให้น้อยที่สุดจากปัจจัยต่างๆภายนอกและปลดปล่อยออกไปด้วยจิตสำนึกและจิตไร้สำนึกเพื่อตอบสนองสภาวะจิต นั้น เป็นการสร้างสรรค์ทางศิลปะอย่างแท้จริงสำหรับข้าพเจ้า ดังนั้นผลงานสร้างสรรค์ชุดนี้จึงสื่อสะท้อนความหมายทางเนื้อหาผ่านสุนทรียภาพทางความงาม ความคิดและความรู้สึกในพื้นที่จิตใจอันเป็นอิสระจากกฎเกณฑ์ทั้งปวง

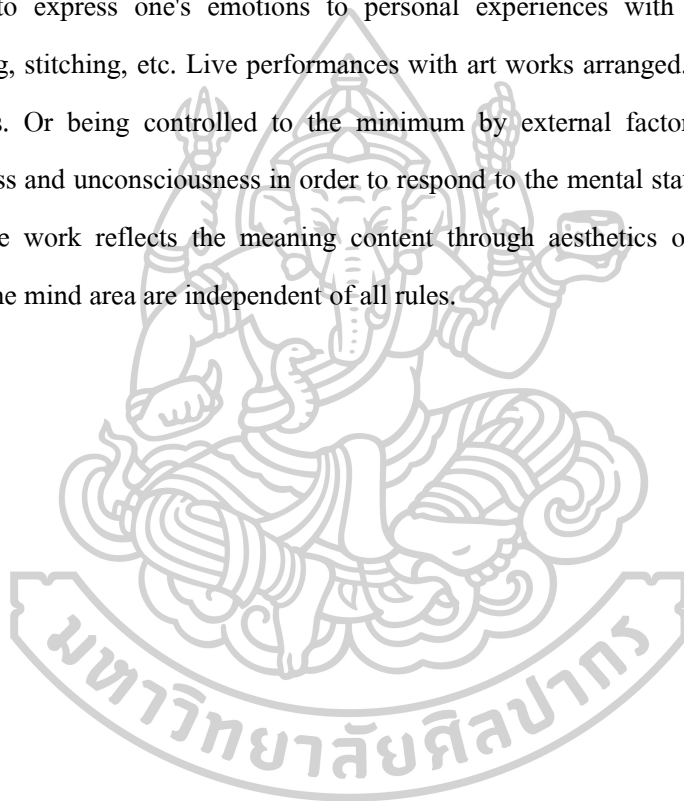

59004217 : Major (VISUAL ARTS)

Keyword : Space of mind, Space, Freedom, Art therapy

MISS PLOYPRANNASA PHANPHOTHONG : SPACE OF MIND THESIS
ADVISOR : CHUSAK SRIKWAN

This "space of mind" thesis is inspired by the need for space to express itself fully in society. Through creative presentations in the artistic context. Various techniques, methods and materials. Is a mixed media. The material and objects found in everyday life, both 2D and 3D, are the means to express one's emotions to personal experiences with techniques of painting, embroidering, stitching, etc. Live performances with art works arranged. In my view, expression is boundless. Or being controlled to the minimum by external factors and freed away with consciousness and unconsciousness in order to respond to the mental state is truly artistic for me. This creative work reflects the meaning content through aesthetics of beauty. Thoughts and feelings in the mind area are independent of all rules.

กิตติกรรมประกาศ

งานวิทยานิพนธ์ชุด “พื้นที่จิต” ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความกรุณาอย่างสูงจาก อาจารย์ชูศักดิ์ ศรีขวัญ และอาจารย์ สาครินทร์ เครืออ่อน ที่ปรึกษางาน โครงการวิทยานิพนธ์นี้ ที่กรุณาให้คำแนะนำปรึกษา ตลอดจนปรับปรุงแก้ไข แนะนำแนวทาง เทคนิควิธีการนำเสนอ ด้วยความเอาใจใส่อย่างดียิ่ง ข้าพเจ้าตระหนักถึง ทูมเทของอาจารย์ทั้งสองและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ภาควิชาศิลปะไทยทุกท่าน ที่ให้คำแนะนำ ต่อยอดกับผลงานของ ข้าพเจ้า

ขอขอบคุณ นางสาวประไพพรพัทธ์ เนียมรัตน์ ผู้ให้ความช่วยเหลือการทำหนังสือ วิทยานิพนธ์ฉบับนี้

ขอขอบคุณเพื่อนๆภาควิชาศิลปะไทยทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือในเรื่องต่างๆจนงานสำเร็จไปได้ด้วยดี

และขอบคุณครอบครัวของข้าพเจ้าสำหรับกำลังใจ และช่วยเหลือเรื่องการขนย้ายของต่างๆ

สุดท้ายข้าพเจ้าหวังว่า งานวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะมีประโยชน์อยู่ไม่น้อยแก่ผู้อื่น และขอมอบความกตัญญูทเวทิตาคุณ แด่บิดา มารดา และผู้มีพระคุณทุกท่าน
ข้าพเจ้าจะหมั่นฝึกฝนทดลองและพัฒนาตัวเอง อยู่เสมอ

พลอยพรรณษา พันธุ์โพธิ์ทอง

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญภาพ	ญ
บทที่ 1	1
บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	2
ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษา.....	2
สมมุติฐานของการศึกษา.....	3
ขอบเขตของการศึกษา	3
ขั้นตอนของการสร้างสรรค์.....	3
วิธีการการศึกษา.....	4
แหล่งข้อมูล.....	5
บทที่ 2	7
ข้อมูลและอิทธิพลที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์	7
ที่มาของแนวความคิดและแรงบันดาลใจ	7
ทัศนคติเกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์.....	10
อิทธิพลต่างๆที่ได้รับในการสร้างสรรค์	11
1.อิทธิพลและแรงบันดาลใจจากตัวเอง.....	11
2.อิทธิพลและแรงบันดาลใจที่ได้รับจากสิ่งแวดล้อม.....	13

2.1 วัตถุประสงค์ของ	13
2.2 มนุษย์	13
2.3 ธรรมชาติ	13
2.4 สถานที่	14
3. อิทธิพลจากครอบครัว.....	16
4. อิทธิพลจากงานศิลปกรรม.....	16
บทที่ 3	18
กระบวนการสร้างสรรค์และวิธีการดำเนินงาน	18
วิธีการสร้างสรรค์ผลงาน	18
1. ขั้นตอนการค้นคว้าหาข้อมูล.....	19
2. ระยะเวลาประมวลความคิด	21
3. ระยะเวลาของการสร้างภาพร่าง	22
4. ระยะเวลาการสร้างสรรค์ผลงานจริง	23
5. ขั้นตอนการแสดงผลออกด้วยเทคนิควิธีการ.....	24
บทที่ 4	27
การสร้างสรรค์และการพัฒนาผลงานวิทยานิพนธ์.....	27
การสร้างสรรค์และพัฒนาผลงานวิทยานิพนธ์	27
การสร้างสรรค์และพัฒนาผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1	28
การสร้างสรรค์และพัฒนาผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2	31
การสร้างสรรค์และพัฒนาผลงานวิทยานิพนธ์	33
บทที่ 5	36
บทสรุป.....	36
ภาคผนวก	38
รายการอ้างอิง	41

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่ 1	การแต่งหน้าของข้าพเจ้า.....	12
ภาพที่ 2	ภาพการแต่งกายของข้าพเจ้า.....	12
ภาพที่ 3	ภาพอิทธิพลจากวัตถุสิ่งของ	13
ภาพที่ 4	ภาพอิทธิพลจากธรรมชาติ.....	14
ภาพที่ 5	ภาพโครงกระดูกมนุษย์	15
ภาพที่ 6	ภาพลวดลายในโบสถ์.....	15
ภาพที่ 7	ภาพงานศิลปกรรมของศิลปิน ประเสริฐ ยอดแก้ว.....	17
ภาพที่ 8	ภาพ เซบาสเตียน มาซูดะ (Sebastian Masuda) กับผลงานศิลปะของเขา.....	17
ภาพที่ 9	ภาพตัวอย่างแรงบันดาลใจจาก Facebook.....	20
ภาพที่ 10	ภาพตัวอย่างแรงบันดาลใจจาก Instagram.....	20
ภาพที่ 11	ตัวอย่างเทคนิคร้อยพวงมาลัย 1 ในเทคนิคของงานข้าพเจ้า.....	21
ภาพที่ 12	ตัวอย่างเทคนิค เขียนด้วยสีเมจิกลงบนพลาสติก	22
ภาพที่ 13	ตัวอย่างภาพร่างโดยรวมของผลงาน.....	22
ภาพที่ 14	ภาพตัวอย่างการใช้ทัศนธาตุ.....	24
ภาพที่ 15	การขจัดนุ่นในผ้าที่เตรียมไว้	25
ภาพที่ 16	การตัดผ้าเตรียมอุปกรณ์สำหรับตกแต่ง.....	25
ภาพที่ 17	จัดวางผลงานให้เข้ากับสถานที่.....	26
ภาพที่ 18	ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1	28
ภาพที่ 19	ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1	29
ภาพที่ 20	ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1	29
ภาพที่ 21	ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1	30
ภาพที่ 22	ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2.....	31

ภาพที่ 23	ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2.....	32
ภาพที่ 24	ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2.....	32
ภาพที่ 25	ภาพความก้าวหน้าผลงานวิทยานิพนธ์.....	34
ภาพที่ 26	ภาพผลงานวิทยานิพนธ์.....	35

บทที่ 1

บทนำ

มนุษย์ทุกคนบน โลกใบนี้ล้วนมีบุคลิกทั้งภายใน ภายนอก รวมไปถึงความคิด ตัวตนและการแสดงออกที่แตกต่างกันออกไป ในบางครั้งหลายผู้คนเลือกที่จะแสดงออกไปตามกระแสนิยมของสังคมในแต่ละช่วง เพื่อที่จะได้รับการยอมรับจากสังคม และหลายผู้คนกลัวการถูกสังคมโดยรวมมองว่าแปลกแยกจากคนอื่น กลัวที่จะไม่มีความสุขแม้สิ่งที่แสดงออกจะไม่ใช่ว่าสิ่งที่ต้องการแสดงออกจากตัวตนภายในก็ตามที

จึงกล่าวได้ว่าคนในสังคมโดยส่วนใหญ่ล้วนมีการปรับตัวและปรุงแต่งสิ่งต่างๆ ที่แสดงออกมา โดยมีกรอบ ขนบธรรมเนียมบางอย่างที่สังคมกำหนดไว้ และทำตามข้อกำหนดนั้นเพื่อให้ตนไม่แปลกแยกออกไปจากสังคมที่กล่าวมา

น้อยคนที่จะมีการแสดงออกอย่างตรงไปตรงมา ไม่ถูกปรุงแต่งตามกระแสความนิยมของขนบธรรมเนียมสังคมที่ตีกรอบไว้ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ ทำให้ข้าพเจ้าเกิดคำถามว่า การจะทำให้เรามีความสุขได้อย่างแท้จริงนั้น คือการที่เราไม่แปลกแยกจากคนอื่น คือการที่เราต้องวิ่งตามกระแสของสังคม และการอยู่ในกรอบที่ถูกขีดกั้นขอบเขตไว้ จริง ๆ หรือ

ข้าพเจ้าเชื่อว่าการที่จะทำให้เรามีความสุขได้อย่างแท้จริงนั้น คือการที่เราสามารถเป็นตัวของตัวเอง และหากมนุษย์เราไม่เป็นตัวของตัวเอง พยายามเดินและปรับเปลี่ยนไปตามกระแสค่าความนิยมของกรอบ ขนบที่ถูกขีดขึ้น เช่นนั้นก็ไม่ได้ต่างอะไรจากคนที่สูญเสียตัวตน หรือ จะเรียกได้ว่า ตัวตนที่แท้จริงนั้นไม่มีแต่เดิมทีก็ได้

แต่ทว่าจากที่กล่าวมาข้างต้น เพราะสังคมมีกรอบ มีขนบ และมีการตอบรับจากทุกบทบาทของการกระทำ ทำให้ทุกพื้นที่ไม่ใช่พื้นที่ที่สามารถแสดงออกถึงตัวตนทั้งหมดได้ จากจุดนี้เองข้าพเจ้าจึงได้เกิดแรงขับเคลื่อน แรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ ‘พื้นที่จิต’ เพื่อสรรสร้างพื้นที่การแสดงออกอันไม่รู้จบ จากภายในจิตใจสู่ภายนอก เพื่อแสดงออกให้เห็นถึงตัวตนและอิสระจากการมีตัวตนอย่างแท้จริง

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันมีพื้นที่ต่างๆ ที่เปิดให้คนเราแสดงออกถึงความสามารถในตัวของเรา แต่ทว่ายังไม่ มีพื้นที่ใดในสังคม ที่สามารถแสดงออกถึงความเป็นตัวของตัวเองได้อย่างเต็มที่ ทุกคนล้วนอยู่ ภายใต้อิทธิพลของทางสังคมตลอดเวลาและการที่จะได้เป็นตัวของตัวเองอย่างอิสระเป็นสิ่งทีกระทำ ได้ยากในทางปฏิบัติ

ประสบการณ์ต่าง ๆ ที่ผ่านเข้ามาในชีวิตของข้าพเจ้า ความกลัวกับการเผชิญหน้าทาง ความรู้สึกของผู้คนในสังคม กลัวการไม่ถูกยอมรับ สิ่งเหล่านี้เป็นคั้งตะกอนก้อนที่ตักค้างอยู่ใน ความนึกคิด ผังอยู่ในความรู้สึก ที่รอการปลดปล่อยและเมื่อสิ่งที่ถูกกักเก็บไว้ได้รับการปลดปล่อย ออกมาผ่านผลงานพื้นที่จิตแล้ว แต่ทว่าความรู้สึกจากประสบการณ์ใหม่ก็พร้อมที่จะก่อตัวขึ้นอย่าง ไม่มีวันสิ้นสุด

การสร้างสรรคผลงานชุด “พื้นที่จิต” เป็นการแสดงออกถึงอิสระทางความคิดและการลงมือ ทำ โดยไร้ซึ่งกฎเกณฑ์ต่างๆ ปลดปล่อยความรู้สึกอย่างที่ใจต้องการ สู่ภาวะที่แท้จริงของความเป็น มนุษย์ที่เป็นอิสระ จะปรากฏผลอย่างไรนั้นเป็นสิ่งที่น่าพิศวงน้ทราบ

พื้นที่นี้อาจเป็นพื้นที่ที่สมมุติ เป็นพื้นที่ของปรากฏการณ์ทางความรู้สึกนึก คิดต่างๆ ตามแต่ ละช่วงเวลา เป็นพื้นที่ของความคิดฝัน และเป็นพื้นที่อย่างที่ใจอยากให้เป็น ผลลัพธ์ที่ได้จาก แนวคิด นี้ เป็นการค้นพบคำตอบว่า พื้นที่อิสระที่สุด คือ “พื้นที่จิต” ของเรานั้นเอง

ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อสร้างพื้นที่ทางจิตผ่านกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานในรูปแบบศิลปะสื่อผสมและ การการจัดวางร่วมกับพื้นที่ (Installation art)
2. เพื่อนำเสนอคุณค่าทางสุนทรียภาพ ที่มีพื้นฐานการแสดงออกมาจากสภาพจิตไร้สำนึก
3. เพื่อพัฒนาผลงานสร้างสรรค์สื่อผสมในแนวทางเฉพาะ ด้วยรูปแบบของศิลปะไทย ร่วมสมัย
4. สร้างสรรคผลงานสื่อผสมที่เกี่ยวข้องกับการแสดงซึ่งความเป็นตัวของตัวเอง เพื่อบำบัด จิตใจของตัวเองให้ได้มีพื้นที่ในการแสดงออกได้อย่างเต็มที่อย่างอิสระ ไร้ซึ่งกฎเกณฑ์

สมมุติฐานของการศึกษา

ผลงานวิทยานิพนธ์ของข้าพเจ้าต้องการสื่อสารเพื่อการแสดงออกถึงความต้องการภายในจิตใจของข้าพเจ้า ผลงานสร้างสรรค์ชุดพื้นที่แห่งจิตชุดนี้อาจนำไปสู่การปลูกเร้าสังคมให้ตระหนักถึงความต้องการแสดงออกซึ่งความเป็นตัวของตัวเองในสังคม และให้ผู้คนหันมามองดูตัวเองก่อนที่จะไปมองผู้อื่น เพราะข้าพเจ้าเชื่อว่า เมื่อตัวเรามีความสุขเราก็จะไม่ทำร้ายผู้อื่นให้ทุกข์ เมื่อเราได้บำบัดตัวเราเองให้ดีขึ้นแล้ว เราก็จะเป็นบุคคลที่มีคุณภาพและเป็นจุดเล็กที่เริ่มต้นช่วยโลกใบนี้ได้

ขอบเขตของการศึกษา

1. **ขอบเขตด้านเนื้อหา** โครงการสร้างพื้นที่จิตเป็นการแสดงออกถึงความอิสระทางเนื้อหาความคิดและการลงมือทำโดยไร้ซึ่งกฎเกณฑ์ต่างๆ ปลดปล่อยความรู้สึกลักษณะที่ใจต้องการ ผู้ภาวะที่แท้จริงของความเป็นมนุษย์ที่เป็นอิสระ โดยเฉพาะการสร้างเนื้อหาผ่านพื้นที่จิตของตนเอง
2. **ขอบเขตด้านรูปแบบ** เป็นงานศิลปะการจัดวาง สร้างปฏิสัมพันธ์ร่วมกับพื้นที่ โดยการใช้วัสดุที่หลากหลาย มาสร้างผลงานในรูปแบบ 2 มิติและ 3 มิติ ตามสภาวะอารมณ์ภายในเพื่อแสดงออกถึงตัวตนของตัวเองรวมถึงศิลปะการแสดงสดร่วมกับผลงาน
3. **ขอบเขตด้านเทคนิควิธีการ** ใช้เทคนิคผสมในการสร้างสรรค์ผลงานผ่านเทคนิควิธีการที่หลากหลาย เช่น ปั้น พิมพ์ ร้อย เจาะ ปัก ถัก ผึ่ง แปะ ฯลฯ นำมาใช้ผสมผสานอย่างอิสระ

ขั้นตอนของการสร้างสรรค์

1. กำหนดหัวข้อโครงการ และรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์ผลงาน
2. เรียบเรียงข้อมูล วิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ทั้งภาคสนามและภาคเอกสาร
3. สร้างภาพร่าง ที่เกิดจากจินตนาการ และสังเคราะห์ใหม่
4. ปฏิบัติงานสร้างสรรค์ตามขั้นตอนกระบวนการในแต่ละภาคส่วน

5. เก็บรายละเอียดผลงานด้วยการหาความเป็นไปได้ในลักษณะต่างๆ เช่น การออกแบบการจัดวางและทดลองปฏิบัติจริง
6. สัมมนาวิจารณ์ต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
7. การสรุปผลการสร้างสรรค์ในภาคผลงานปฏิบัติและภาคเอกสารประกอบวิทยานิพนธ์
8. การนำเสนอและติดตั้งผลงานในรูปแบบศิลปะจัดวางและการแสดงสด

วิธีการการศึกษา

1.ศึกษาค้นคว้าข้อมูล

- การศึกษาค้นคว้าข้อมูลภาคสนาม การศึกษาค้นคว้างานศิลปะที่หอศิลป์
- สัมภาษณ์ผู้คนในสังคมไทย โดยสำรวจตามในแต่ละสถานที่
- ศึกษาข้อมูลจากห้องสมุดรวมข้อมูลเอกสารจากหนังสือ นิตยสาร แผ่นพับ บทความ เอกสาร และสื่ออินเทอร์เน็ต

2.การแสดงผลทางทัศนศิลป์

ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ ถ่ายทอดโดยความคิดความรู้สึกผ่านผลงาน โดย นำหลักทัศนศิลป์มาใช้โดยไร้กฎเกณฑ์

3.การแสดงผลออกด้วยเทคนิควิธีการ

ผลงานของข้าพเจ้ามีรูปแบบการสร้างสรรค์ที่หลากหลายเทคนิควิธีการ อีกทั้งวัสดุที่นำมาใช้ผ่านสภาวะภายในจิตใจ ถ่ายทอดออกมาด้วยความจริงใจ

4.การสร้างสรรค์ผลงาน

ในการสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้เป็นผลงานที่มีการพัฒนาสืบเนื่องต่อจากชิ้นก่อน ที่ยังคงนำเสนอเทคนิควิธีการที่หลากหลายมาใช้ผ่านวิธีการจัดวางและมีการเพิ่มเติมบางเทคนิคลงไปมากขึ้นเช่นวิดีโอ เพื่อให้งานมีความน่าสนใจมากขึ้น และมีการคุมโครงสร้างมากขึ้นด้วยนั่นเอง

5.สรุปผลการสร้างสรรค์

คิวิเคราะห์ห้กลิ่นกรองแนวความคิดและความรู้ที่ได้จากการทำงานมาเขียนสรุปในภาคเอกสาร

แหล่งข้อมูล

1. ข้อมูลภาคสนาม

- ข้อมูลจากการเดินทางไปที่ต่างๆ เช่น ไปเรียน ไปทำงาน ไปท่องเที่ยว
- ข้อมูลจากความทรงจำในอดีต
- ข้อมูลจากการพูดคุยกับผู้คน

2. ข้อมูลภาคเอกสาร

- ข้อมูลหนังสือวิชาการที่เกี่ยวกับทฤษฎีศิลปะ
- ข้อมูลหนังสือ รูปภาพ นิตยสาร แฟชั่น
- ข้อมูลหนังสือ รูปภาพ คู่มือ

3. ข้อมูลทางศิลปกรรม

ข้อมูลจากนิทรรศการ การแสดงผลงานศิลปะที่สอดคล้อง คล้ายคลึงกับการสร้างสรรค์

4. สถานที่พบแหล่งข้อมูล

- บ้าน
- ที่ทำงาน
- สถานที่ต่างๆในเมืองไทย เช่น วัด ตลาด ห้างสรรพสินค้า ฯลฯ
- นิทรรศการ การแสดงผลงานศิลปะ ตามสถานที่ต่างๆ เช่น หอศิลป์ แกลลอรี่ พิพิธภัณฑ์
- ข้อมูลจากเว็บไซต์ และสื่อต่าง ๆ เช่น วิกิพีเดีย ภาพยนตร์ เป็นต้น

อุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์

1. ลวดลวดมณีเนียม ลวดสแตนเลส
2. ผ้า ด้าย ไหมพรม เข็มหลายขนาด จักรเย็บผ้า ใยสังเคราะห์ ลูกบิด เข็กลูก
3. สิ่งของเหลือใช้, ขยะรีไซเคิล, ของบริจาคต่างๆ
4. อุปกรณ์ตกแต่งทั่วไป
5. กาว, กรรไกร, คัตเตอร์
6. ปูนยาแนว, ดินญี่ปุ่น, ซิลิโคน
7. ไม้, เครื่องตัดไม้

8. ส่วน, นี้อต, ตะปูเกลียว, ค้อน, ตะปู, ไชควง
9. กระจก
10. ของเล่น
11. เสื้อผ้า

บทที่ 2

ข้อมูลและอิทธิพลที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์

ที่มาของแนวความคิดและแรงบันดาลใจ

พื้นที่ คือ ปริมาณของพื้นผิวหรือรูปร่าง 2 มิติ แสดงถึงพื้นที่ขอบเขตเนื้อที่ในแนวระนาบ มีอาณาเขตความกว้าง ความยาว และความสูง อาจเป็นรูปร่าง 2 มิติ หรือ 3 มิติ
จิตคือ นามธรรมเคลื่อนไหวผันแปรไม่แน่นอนอยู่เหนือกฎเกณฑ์และความคิด ตรรกะ เหตุผล ซึ่งจิตเป็นหน่วยย่อยที่อยู่ในตัวของมนุษย์ทุกคน

ตนหรือตัวตน (Self) เป็นคำที่ใช้เรียกสิ่งมีชีวิตชนิดหนึ่งที่วิวัฒนาการตนเองมาหลายขั้นตอน ตามแต่พันธุกรรมและสภาพแวดล้อม ตัวตนนี้ได้มีผู้ที่ทำการศึกษาและให้ความหมายไว้หลายประการ ซึ่งพอจะกล่าวได้ใจความดังนี้

ตัวตน หรืออัตตาใน, พจนานุกรมศัพท์ปรัชญา อังกฤษ-ไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน [ราชบัณฑิตยสถาน, กรุงเทพฯ : ราชบัณฑิตยสถาน, 2548, หน้า 881] 1คือสิ่งที่เป็นสาระัตถะของชีวิตของแต่ละบุคคล มีสภาพเที่ยงแท้ถาวร ตัวตนจึง ทำให้บุคคลนั้นยังเป็นคนเดิม แม้ว่าร่างกายภายนอกหรือความรู้สึกนึกคิดจะแปรเปลี่ยนไปแล้วก็ตาม ในบางศาสนาเชื่อว่าตัวตนเป็น "วิญญาณ" แม้บุคคลนั้นจะตายไปแล้ว แต่ตัวตนจะยังคงดำรงอยู่ต่อไปในภพอื่น

ตนหรือตัวตน (Self) เป็นคำที่ใช้เรียกสิ่งมีชีวิตชนิดหนึ่งที่วิวัฒนาการตนเองมาหลายขั้นตอน ตามแต่พันธุกรรมและสภาพแวดล้อม ตัวตนนี้ได้มีผู้ที่ทำการศึกษาและให้ความหมายไว้หลายประการ ซึ่งจะกล่าวพอได้ใจความดังนี้

เค ยัง (K. Young. 1940) กล่าวว่า ตนคือ จิตสำนึก (Consciousness) ต่อการกระทำและต่อความคิดของตนเองและที่สัมพันธ์กับบุคคลอื่น การที่ เค ยัง เน้นเรื่องจิตสำนึกนั้นหมายความว่า トラบใดที่บุคคลยังสำนึกตัวตนอยู่ ตัวตนนั้นก็ยังคงอยู่ และตัวตนนั้นไม่ใช่มีเพียงโครงสร้างหรือองค์ประกอบเดียว แต่มีหลายองค์ประกอบซึ่งจะทำหน้าที่สัมพันธ์กัน ทำให้ตัวตนดำรงอยู่ได้ ตัวตนจะมีการพัฒนาตามสภาพครอบครั้ว สังคม และองค์ประกอบทางสิ่งแวดล้อม

วิลเลียม เจมส์ (James) กล่าวว่า ตัวตนคือ ผลรวมของส่วนย่อยต่าง ๆ ทุกส่วนที่ประกอบกันขึ้นในตัวบุคคล หมายถึง คุณลักษณะหรือบุคลิกภาพทางด้านรูปร่างหน้าตา กิริยาท่าทาง นิสัยใจคอ สติปัญญา และความสามารถที่มีอยู่ในตัวบุคคลนั้น

ฮิกกินส์, มาร์กัส และวูฟ (Higgins, Markus & woof, 1987) กล่าวว่า ตัวตนคือการรู้จักแยกแยะ หรือความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับตนเอง ในด้านภาพลักษณ์ จินตนาการ คุณสมบัติ รูปสมบัติ สิ่งแวดล้อมต่าง ๆ การคิดเกี่ยวกับสังคม วิธีการคิด กระบวนการเรียนรู้ข้อมูลข่าวสาร²

เคลน, โลฟตัส และเบอร์ตัน (Klein, Loftus & Button, 1989) เน้นตัวตนทางด้านแรงจูงใจในการปรับปรุงตนเองให้มีประสิทธิภาพ การมีสุขภาพจิตและอารมณ์ดี

เดวิด ฮูม (David Hume) กล่าวว่า ตัวตนคือกอง หรือผลรวมของการรับรู้แบบต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นต่อ ๆ กันอย่างรวดเร็ว การรับรู้ของเราจะทำให้เกิดการผันแปรไปต่าง ๆ นานา ความคิดระบบประสาท และสมรรถต่าง ๆ ก็มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ของตัวตน ความหมายของตัวตน หลายคนได้ให้ความหมายที่แตกต่างกันออกไปเพียงเล็กน้อย สรุปได้ว่าตนหรือตัวตนเป็นสิ่งมีชีวิต มีความรู้สึกนึกคิด มีการจดจำ การรับรู้ มีจินตนาการ มนุษย์ก็เป็นตัวตน ซึ่งตัวตนเป็นหน่วยใหญ่¹

มีหน่วยย่อยต่างๆเช่น จิต เอกลักษณะ ฯลฯ เมื่อเรารู้จักตัวตนของเราก็จะสามารถแสดงได้ถึงความเป็นตัวของเราเอง และมีความสุขกับสิ่งที่เราเป็นดังกล่าวที่หลายคนมักพูดถึงว่า ไม่มีใครรู้จักตัวเราเองได้ดีเท่ากับตัวเราเอง แต่ถ้าเราไม่รู้จักตัวเองหรือแสดงออกในสิ่งที่เราเป็น เราก็ไม่อาจเรียกตัวเราว่ามีตัวตนได้ การแสดงออกของตัวตน ตัวตนจะเป็นศูนย์กลางในการแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ซึ่งโรเจอร์สอธิบายเกี่ยวกับ“ตัวตน”ที่สอดคล้องกับการแสดงออกไว้ว่าตัวตนแบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ ตัวตนที่เป็นจริงกับตัวตนตามอุดมคติ ตัวตนตามที่เป็นจริง (Real Self) เป็นลักษณะของบุคคลที่เป็นไปตามความเป็นจริงที่เกิดขึ้น ซึ่งบุคคลอาจรู้ตัวหรือไม่ตัวก็ได้ เช่น “เป็นคนเรียนเก่ง” “เป็นคนสวย” “เป็นคนร่ำรวย” ฯลฯ และพบว่าบ่อยครั้งที่บุคคลจะมองไม่เห็นในส่วนที่เป็นตัวตนที่แท้จริงของตนเลย ซึ่งจะไปสู่ปัญหาต่างๆ ตามมา เช่น แดงกวาง มองเห็นว่าเธอเป็นคนเรียนเก่ง กว่าเพื่อนๆ ทั้ง ๆ ที่ในความเป็นจริงแล้ว เธอไม่ได้เป็นเช่นนั้นเลย เธอจึงทำตัวดูถูกเพื่อนๆ ที่เรียนไม่เก่ง และเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้เธอไม่ค่อยมีเพื่อนเท่าที่ควร เป็นต้น ตัวตนตามอุดมคติ (Ideal Self) หมายถึง ภาพที่ตนเองอยากจะเป็น ซึ่งหมายถึง บุคคลยังไม่สามารถเป็นได้ในสภาวะปัจจุบัน เช่น “น้องแดงอยากเป็นทั้งคนเก่งและคนสวยเหมือนพี่ป๊าย ” เป็นต้น โรเจอร์สได้อธิบายถึงการทำงาน

¹ ราชบัณฑิตยสถาน, พจนานุกรมศัพท์ปรัชญา อังกฤษไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน-, กรุงเทพฯ :

ราชบัณฑิตยสถาน, 2548, หน้า 88 ที่มา รู้จักตนเอง:Self Awareness NovaBizz เข้าถึงเมื่อวันที่, 20 พฤษภาคม 2561. เข้าถึงได้จาก<https://www.novabizz.com/NovaAce/Self.htm>

ของตัวคนในบุคคลว่า ต้องสอดคล้องกันอย่างเหมาะสม กล่าวคือ มโนภาพแห่งตนของบุคคลจึง ต้องมี ความสมเหตุสมผล ตรงกับ ความเป็นจริงและตรงจากประสบการณ์ การที่บุคคลมี ปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม บุคคลที่มีมโนภาพแห่งตนอย่างไร ก็จะมีพฤติกรรมไปตามแนวทางของ มโนภาพที่เขามีอยู่ ถ้าบุคคลมีประสบการณ์ที่ทำให้มโนภาพแห่งตนเดิมที่เขามีอยู่ ไม่ตรงกับความ เป็นจริง หรืออาจกล่าวได้ว่า ถ้ามโนภาพแห่งตน ขัดแย้งและไม่สอดคล้อง (Incongruence) กับตน ตามความเป็นจริงมากเท่าไร บุคคลจะเกิดการป้องกันตนเอง เกิดความวิตกกังวล และนำไปสู่ปัญหา ทางอารมณ์ จิตใจ และบุคลิกภาพมากขึ้นเท่านั้น นอกจากนี้ ผู้ที่มีมโนภาพแห่งตน สอดคล้องกับตน ตามความเป็นจริง นั้น ก็มักจะพอใจและมองเห็นตนตามอุดมคติสอดคล้องกันไปด้วยเช่นกัน เพราะ เขามีความรู้สึกพึงพอใจกับตัวตนที่แท้จริงของเขาเสมอ ไม่จำเป็นต้องสร้างภาพตนตามที่ต้องการ เป็นขึ้นมา เพราะเขาจะไม่อยากจะเป็นใครอีกนอกจากเป็นตัวของตัวเองเท่านั้น จะเป็นผู้ที่มีความสุขจิตดี ไม่ ป้องกันตนเอง ยอมรับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น และมีแนวโน้มที่จะพัฒนาไปสู่การรู้จักตัวเองอย่าง แท้จริง เกิดการยอมรับตนเอง และสามารถปรับตัวให้สอดคล้องกับความเป็นจริง มีการรับรู้ต่อ สิ่งแวดล้อมได้อย่างมีประสิทธิภาพ กล้าเปิดตนเองเพื่อรับประสบการณ์ใหม่ๆ เลือกตัดสินใจด้วย ตนเอง โดยไม่ขึ้นกับการยอมรับของผู้อื่นและสังคม ตลอดจนเข้าใจในค่านิยมของตนเอง ในขณะที่ สามารถยืดหยุ่นต่อสภาพการณ์ต่าง ๆ โดยไม่ยึดติดอยู่ในค่านิยมของผู้อื่นและสังคม อันเป็น คุณลักษณะของผู้ที่มีบุคลิกภาพที่สมบูรณ์²

ยุทธการ ยุทธาวุธพิทักษ์ นักวิชาการท่านหนึ่ง ได้กล่าวถึงการแสดงออกของตัวตนไว้ว่า “การแสดงออกของคนเราโดยปกติจะเป็นไปอย่างตรงไปตรงมา เพราะแม้แต่คนที่ทุกคนเห็นว่า ตรงไปตรงมา แท้จริงแล้ว สิ่งที่แสดงออกมานั้นก็ถูกการปรับแต่งแล้ว ว่าในบริบทดังนั้นดังนี้ เราจะ แสดงมันออกไปอย่างนั้นอย่างนี้ และบริบทเหล่านั้นบางทีก็ทับซ้อนกัน เราจึงเห็นเขาแสดงออก ภายใต้อารมณ์ของเราว่า นั่นคือการแสดงออกภายใต้บริบทหนึ่ง เขาเองก็แสดงออกภายใต้บริบทที่ ยอมรับร่วมกันกับเรา แต่แท้จริงแล้ว ดังที่บอกว่ามันอาจมีที่มาจากบริบทอื่นที่เราไม่รู้ และเขาก็ ไม่ได้เปิดเผยให้เราได้รับรู้”³ ซึ่งมีความสอดคล้องกันกับโรเจอร์ส ในการแสดงออกอย่าง ตรงไปตรงมาโดยการถูกปรับแต่งตัวตน ที่แท้จริงในการแสดงออกต่อสังคม และเมื่อใดก็ตามที่ มนุษย์ไม่ได้แสดงออกไปตามตัวตนของตัวเอง จะเกิดความต่อต้าน กระทบต่อจิตใจ การที่มนุษย์จะ สามารถแสดงออกซึ่งความเป็นตัวเองได้นั้นต้องรู้จักและเข้าใจตัวเองก่อน บางคนอาจมีการ

² The wings ผู้เพื่อฝัน, "ทฤษฎีมนุษย์นิยมของคาร์ โรเจอร์ส," Bloggang,

<https://www.bloggang.com/mainblog.php?id=myphotohunt&month=08-03-2010&group=15&gblog=7>.

³ ยุทธการ ยุทธาวุธพิทักษ์, "อัตลักษณ์และตัวตนบนเฟซบุ๊ก," ไทยพับลิก้า กล้าพูดความจริง,

<http://thaipublica.org/2013/07/identity-on-facebook/>.

แสดงออกโดยที่ต้องการให้สังคมยอมรับ โดยที่ไม่ได้แสดงความเป็นตัวเองออกมา จึงต้องแสดงออกซึ่งตัวตนที่เป็นไปตามกระแสของสังคม และมันจะดีกว่าไหม ถ้าเราได้แสดงออกซึ่งความเป็นตัวของตัวเอง ยอมรับและเข้าใจในสิ่งที่ตัวเองเป็น แสดงออกมาตามความเป็นจริง

จากประสบการณ์ส่วนตัวของข้าพเจ้าเห็นพ้องว่า ศิลปะสามารถเป็นพื้นที่หนึ่งที่มีมนุษย์จะใช้เป็นสื่อในการแสดงออกที่ทำให้มนุษย์และรู้จักตนเองมากขึ้น เมื่อมนุษย์รู้จักตนเองก็จะรู้จักเข้าใจผู้อื่น และสิ่งแวดล้อมได้ดีขึ้น มนุษย์ก็จะสามารถมีความสุขกับชีวิต และมั่นคงในตัวเองได้ สุดท้ายแล้วนี้ การแสดงออกซึ่งความเป็นตัวของตัวเองในสังคมทำให้เรามีความสุขได้จริงหรือไม่ ก็ยังไม่มียะไรเป็นตัวชี้วัดได้อย่างแน่นอน นอกจากความรู้สึกของตัวมนุษย์ ซึ่งทุกสิ่งนั้นล้วนพิสูจน์ได้ด้วยตัวคุณเอง⁴

พื้นที่จิตของข้าพเจ้า คือ ขอบเขต ความรู้สึก ความนึกคิด ที่มีอยู่ภายในใจ ต้องการแสดงออกมาเป็นงานศิลปะ อย่างไรก็ตามเงื่อนไขและมีข้อจำกัดน้อยที่สุด โดยอาศัยความนึกคิดและอารมณ์ ณ ขณะนั้นเป็นส่วนสำคัญในการสร้างสรรค์ผลงานเพื่อแสดงออกถึงพื้นที่ ที่ข้าพเจ้าสามารถมีอิสระอยู่นอกเหนือกรอบของข้อกำหนดทางสังคม แต่ยังคงเป็นพื้นที่แห่งการแสดงออกได้โดยอิสระภายใต้กรอบ และขอบเขตของงานศิลปะ

ทัศนคติเกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์

การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของข้าพเจ้าเกิดจากความรู้สึกนึกคิดภายในจิตใจ ข้าพเจ้าถ่ายทอดความคิดผ่านผลงาน โดยวางแผนโครงสร้างรวมทั้งที่ต้องการและลงมือการทำงานอย่างไร กฎเกณฑ์ ไร้ขีดจำกัด โดยใช้อารมณ์ ณ ขณะนั้น เป็นตัวขับเคลื่อนการทำงาน เริ่มสร้างความคิดจากการมองวัตถุเกิดเป็นจินตนาการ ซึ่งวัตถุแต่ละชิ้นต่างมีนัยยะในตัวเอง ทำให้เกิดความชอบและนึกถึงภาพแห่งความทรงจำในวัยเด็ก ประกอบกับมองเห็นความงามในวัตถุ ในบางครั้งเกิดความคิดจินตนาการ เรื่องความเชื่อทางศาสนา เรื่องสิ่งแวดล้อม เรื่องครอบครัว ก็ปรากฏเป็นภาพแบบร่างนำเสนอในรูปแบบสื่อผสม จากการทำงานผ่านไปช่วงระยะเวลาหนึ่ง ข้าพเจ้าเปรียบระหว่างจิตกับการทำงานงานศิลปะว่าทั้งสองสิ่งเหมือนกันเพราะจิตนั้นผันแปรไม่แน่นอน ไร้กฎเกณฑ์และกำหนดได้ยาก การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะเช่นกัน เราสามารถเพิ่มหรือลดได้ตลอดเวลาขึ้นอยู่กับใจของผู้สร้างสรรค์ เทคนิค และบริบทของงานที่จะนำเสนอไม่มีกำหนดเช่นกัน ดังคำของอาจารย์

⁴ ราชบัณฑิตยสถาน, in พจนานุกรมศัพท์ปรัชญา อังกฤษ-ไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน (กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน, 2548).

อิทธิพล ตั้ง โลก ที่ข้าพเจ้าเคยได้ยินมา กล่าวว่า

‘การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ

ประการแรก คือ ไม่มีกฎ ประการต่อมาที่ไม่มีกฎ

ถ้ามีกฎเมื่อใด มีทฤษฎีเมื่อใด มันก็คือไม่สร้างสรรค์’

ซึ่งงานของข้าพเจ้าก็เช่นกัน และมีคนเคยกล่าวกับข้าพเจ้าว่า แค่เราบำบัดตัวเองเราก็สามารถช่วยโลกได้ ข้าพเจ้าเองก็เห็นด้วยกับแนวคิดนี้เพราะเมื่อเรามีความสุขเรา เราก็จะสามารถส่งออกพลังงานด้านบวกออกไปให้ผู้อื่นเช่นกัน ดังแนวคิดนี้จึงให้สาระเหตุผล ให้ความสำคัญกับความสุขในการทำงาน เพราะเมื่อเรามีความสุขเราก็จะรู้สึก อิศระ

อิทธิพลต่างๆที่ได้รับในการสร้างสรรค์

อิทธิพลที่มีต่อการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ ชุด “พื้นที่จิต” มีดังต่อไปนี้

1. อิทธิพลและแรงบันดาลใจจากตัวเอง

ข้าพเจ้าเป็นคนที่มินิสัยชอบอะไรที่แปลกใหม่ ชอบอะไรหลายๆอย่าง และอยากลองทำทุกอย่างที่มนุษย์สามารถทำได้โดยอยากทำอะไรหลายๆพร้อมกัน ดังเช่นตัวของข้าพเจ้าเอง ชอบแต่งตัวหลากหลายรูปแบบ โดยไม่จำกัดตัวเองว่าจะเป็นรูปแบบใดแบบหนึ่งเสมอไป (ภาพที่1-2) จึงอยากให้งานศิลปะของข้าพเจ้ามีครบทั้ง รูป รส กลิ่น เสียง ตามบุคลิกนิสัยความชอบส่วนตัวของข้าพเจ้า

ภาพที่ 1

การแต่งหน้าของข้าพเจ้า

ภาพที่ 2

ภาพการแต่งกายของข้าพเจ้า

2. อิทธิพลและแรงบันดาลใจที่ได้รับจากสิ่งแวดล้อม

2.1 วัตถุประสงค์ของ

ในบางครั้งที่ข้าพเจ้าเดินไปเจอสิ่งของทำให้เกิดจินตนาการความนึกคิด เกิดเป็นความทรงจำต่างๆ สิ่งเหล่านี้เป็นเสมือนแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานเป็นงานศิลปะ เช่น ชิงช้า ในบ้านของข้าพเจ้า บางครั้งก็ทำให้รู้สึกได้ว่า ชิงช้าหลังนี้เหมือนบัลลังก์ของเรา เป็นพื้นที่ของเรา ที่เราเล่นสนุกในชิงช้าเราสามารถควบคุมให้มันไปตามใจเราได้นั่นเอง

ภาพที่ 3

ภาพอิทธิพลจากวัตถุประสงค์ของ

2.2 มนุษย์

จากการกระทำของมนุษย์ในปัจจุบัน การแต่งตัว การแต่งหน้า ในสังคมผู้คนเหล่านั้นเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานให้กับข้าพเจ้า โดยการนำความคิดลักษณะรูปทรงของมนุษย์มาปรับใช้ทางรูปแบบงานศิลปะ เช่น สีผิวหนังของมนุษย์ มาทำเป็นวัตถุในแบบที่เราชอบ

2.3 ธรรมชาติ

สภาพแวดล้อมตามธรรมชาติทำให้ข้าพเจ้าเกิดไอเดียในการสร้างสรรค์ผลงาน การที่ข้าพเจ้าเห็นในน้ำมีปลา ส่งผลให้ข้าพเจ้าเกิดความคิดในการสร้างสรรค์ผลงาน เกิด

จินตนาการวาดฝัน สร้างพื้นที่ของตนเองให้มีน้ำได้ หรือ เรียกว่าสร้างสรรค์ในลักษณะ
เหนือจริงตามสภาพปกติในธรรมชาติ

ภาพที่ 4

ภาพอิทธิพลจากธรรมชาติ

2.4 สถานที่

จากการที่ข้าพเจ้าได้เก็บประสบการณ์จากสถานที่ต่างๆ ได้พบเห็นลายกระเบื้อง
จิตรกรรมฝาผนัง เกิดเป็นภาพความทรงจำ ซึ่งเป็นตัวกระตุ้นแรงบันดาลใจให้ข้าพเจ้าเกิด
ความประทับใจนำกลับมาสร้างสรรค์งานศิลปะของตัวเอง

3. อิทธิพลจากครอบครัว

ข้าพเจ้าเกิดมาในครอบครัวที่นับถือศาสนาพุทธ ซึ่งในสมัยวัยเด็กครอบครัวได้ปลูกฝังข้าพเจ้าโดยการพาไปเข้าวัดทำบุญทุกอาทิตย์ และปลูกฝังให้ข้าพเจ้าสวดมนต์ไหว้พระก่อนนอน ทำให้ข้าพเจ้ามีความเลื่อมใสในศาสนาพุทธ และความเชื่อต่างๆทางศาสนาและวัฒนธรรม จึงมีกลิ่นอายของความเชื่อทางศาสนาและวัฒนธรรมในงานของข้าพเจ้า

4. อิทธิพลจากงานศิลปะกรรม

ประเสริฐ ยอดแก้ว ได้ใช้ความเชื่อทางศาสนาและวัสดุหลากหลายมาสร้างเป็นผลงานในแบบที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตนซึ่งงานของข้าพเจ้าก็ได้รับอิทธิพล(ภาพที่7)

เซบาสเตียน มาซูดะ (Sebastian Masuda) ศิลปินชาวญี่ปุ่นที่ใช้วัฒนธรรมวัสดุสิ่งของมาสร้างโลกแห่งจินตนาการที่มีสีสันฉูดฉาด โดยเล่นกับพื้นที่จริง ทำให้ข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลทางรูปแบบ และวัสดุต่างๆมาสร้างเป็นงานศิลปะและนำมาพัฒนาต่อในรูปแบบของข้าพเจ้า(ภาพที่6)

จากผลงานของศิลปินทั้ง 2 ท่าน พวกเขาได้ใช้วัสดุเป็นตัวแทนถ่ายทอดความรู้สึก ในสร้างสรรค์ผลงานศิลปะตามรูปแบบเฉพาะตน ด้วยจินตนาการของศิลปิน จากแรงบันดาลใจที่เหมือนกัน แต่การแสดงออกที่แตกต่างกัน เพราะวัฒนธรรมหรืออัตลักษณ์ที่แตกต่างกัน ดังเช่นการทำงานของข้าพเจ้าได้ศึกษาการทำงานของศิลปินทั้ง 2 คน ทำให้ได้รับแรงบันดาลใจและรูปแบบที่คล้ายกัน เป็นต้นความคิด เปลี่ยนแปลง สร้างสรรค์เพื่อพัฒนาต่อยอด ดำเนินงานสร้างสรรค์ที่ดียิ่งขึ้นต่อไป ในรูปแบบเฉพาะตัวของข้าพเจ้าเอง⁵

⁵ ไสภิต หวังวิวัฒนา, "ระหว่งบรรทัด : ประเสริฐ ยอดแก้ว ศิลปินไทยรุ่นใหม่กับการแสดงงานเดี่ยวศิลปะในกรุงปักกิ่ง," CRI Online, <http://thai.cri.cn/247/2013/07/29/225s212084.htm>.

ภาพที่ 7

ภาพงานศิลปกรรมของศิลปิน ประเสริฐ ยอดแก้ว

ที่มา :

Facebook Prasert Yodkaew เข้าถึงเมื่อวันที่, 20 พฤษภาคม 2561.

เข้าถึงได้จาก

<https://www.facebook.com/prasert.yodk>

ภาพที่ 8

ภาพ เซบาสเตียน มาซูดะ (Sebastian Masuda) กับผลงานศิลปะของเขา

ที่มา :

Victorria casal-data, Sebastian Masuda's Colorful Rebellion Takes Inspirations From Harajuku Kawaii Culture เข้าถึงเมื่อวันที่, 20 พฤษภาคม 2561.

เข้าถึงได้จาก

<http://www.beautifuldecay.com/tag/sebastian-masuda/>

บทที่ 3

กระบวนการสร้างสรรค์และวิธีการดำเนินงาน

ในการค้นคว้าเพื่อสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุด ‘พื้นที่จิต’ ข้าพเจ้ามีความต้องการที่จะแสดงออกถึงความเป็นตัวตนของตัวเองในพื้นที่ของข้าพเจ้าภายใต้กรอบของศิลปะ โดยการใช้เทคนิคสื่อผสม เช่น การปั้น ระบายสี และสลักเย็บ ถัก ปัก ร้อย ผัง คุณ โดยไม่ได้จำกัดว่าจะต้องเป็นเทคนิคเฉพาะเทคนิคใด เทคนิคหนึ่งเสมอไป

ในการสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ส่วนได้รับแรงบันดาลใจที่มาจากประสบการณ์ส่วนตัว จากเรื่องราวต่าง ๆ ที่ข้าพเจ้าได้รับรู้มา และถ่ายทอดประสบการณ์การรับรู้ต่าง ๆ เหล่านั้น กลับกรองออกมาด้วยอารมณ์ความรู้สึกกับสิ่งนั้น ๆ หรือรู้สึกใน ณ ขณะนั้น โดยมีขั้นตอนวิธีการสร้างสรรค์ผลงานดังนี้

วิธีการสร้างสรรค์ผลงาน

ขั้นตอนการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ชุดนี้ได้มีการสร้างสรรค์ผลงานด้วยกระบวนการทางศิลปะได้อย่างสมบูรณ์แบบ ทั้งยังมีความสอดคล้องทั้ง เนื้อหา รูปแบบ เทคนิค วิธีการ และเป้าหมาย การลงมือทดลองทำสิ่งใหม่ ๆ อยู่เสมออีกทั้งยังมีการพัฒนาเทคนิคเก่าหรือสิ่งเดิมที่เรามีอยู่มาปรับใช้เป็นหนึ่งในกระบวนการสร้างผลงานชุดนี้ให้เกิดขึ้นมาเป็นรูปธรรม

ข้าพเจ้าเชื่อว่าต่อให้เราใช้เทคนิค กระบวนการแบบเดิม แต่ทว่าด้วยปัจจัยหลายอย่างรวมไปถึงความรู้สึกที่เป็นนามธรรม หรือประสบการณ์ที่แตกต่างกันนั้นก็ไม่มีทางที่รูปแบบที่แสดงออกมาจะเหมือนเดิมแม้เทคนิคจะเป็นเทคนิคเดิมก็ตาม จึงสามารถกล่าวได้ว่าสิ่งใหม่นั้นเกิดใหม่ได้ตลอดเวลา ศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลและทางในการแก้ไขปัญหาจากผลงานชิ้นที่กำลังทำอยู่เพื่อพัฒนาต่อยอดแนวทางการสร้างสรรค์ผลงาน จึงได้กำหนดรูปแบบวิธีการสร้างสรรค์ผลงานไว้เป็นลำดับ ดังนี้

1. ขั้นตอนการค้นคว้าหาข้อมูล

1.1 การค้นคว้าหาข้อมูลภาคสนาม

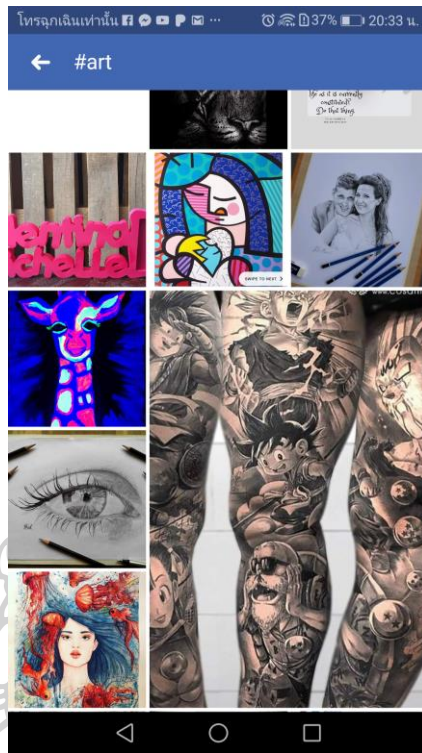
- 1.1.1 ใช้ความทรงจำจากประสบการณ์ในการดำรงชีวิตจากอดีตถึงปัจจุบัน เช่น การสอนศิลปะ ทำให้ได้แลกเปลี่ยนความคิดความชอบของคนรุ่นใหม่ หรือคนที่แก่กว่า และยังได้เห็นแนวคิด การลงมือทำงานที่หลากหลาย ทำให้เราได้พัฒนาตัวเองอยู่เสมอในด้านศิลปะ
- 1.1.2 ศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากสภาพแวดล้อมทุกสิ่งที่อยู่รอบตัวเรา ศึกษาเรื่อง-เรื่องราวเหล่านี้ เพื่อต้องการเก็บประสบการณ์ให้เป็นแรงผลักดันในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะที่ดียิ่งขึ้นไป
- 1.1.3 ศึกษาจากนิทรรศการศิลปะรอบด้าน จากโครงการประกวดหรือ จาก นิทรรศการศิลปะที่เราสนใจ เช่น นิทรรศการการแสดงศิลปกรรมบัวหลวง นิทรรศการแสดงของสมาคมศิลปินทัศนศิลป์นานาชาติแห่งประเทศไทย ฯลฯ ทั้งนี้ เพื่อศึกษาและสังเกตเทคนิควิธีการ การทำงาน ของศิลปิน นำมาปรับใช้กับผลงานของตนเอง และพัฒนาต่อยอด

1.2 การศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลจากเอกสาร

ศึกษาข้อมูลทางด้านศิลปกรรมจากสูจิบัตรที่ข้าพเจ้าสนใจ เช่น สูจิบัตรนิทรรศการต่างๆ เพื่อศึกษาการทำงานของศิลปินถึงการดำเนินงานเกี่ยวกับที่มา แรงบันดาลใจ แนวความคิด วิธีการทำงาน เพื่อนำไปใช้ในการทำงานของตนเอง

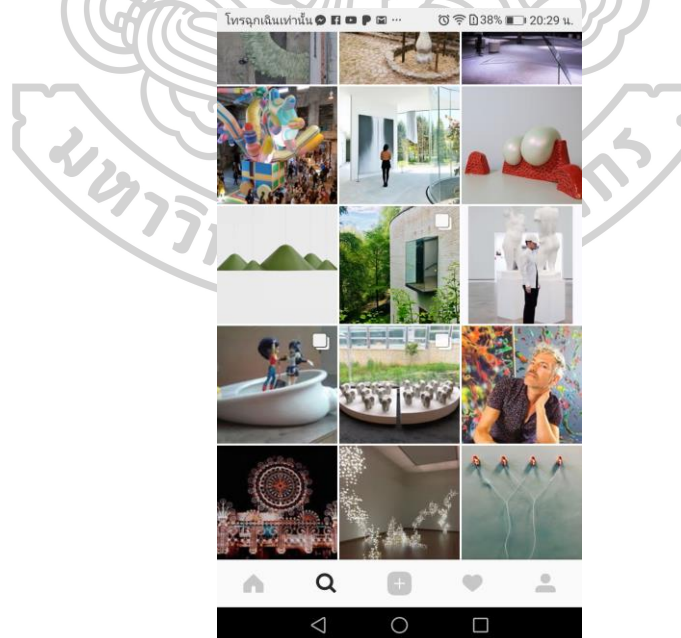
1.3 ศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลจากเอกสารอิเล็กทรอนิกส์

หาข้อมูลจากเว็บไซต์ต่าง ๆ เช่น การหาข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องพื้นที่หาความหมายเกี่ยวกับจิต จิตมีกี่ระดับ จิตคืออะไร หาข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งที่สนใจต่าง ๆ เช่น แฟชั่น การแต่งหน้า การสร้างบ้าน ฯลฯ ศึกษาข้อมูลภาพถ่ายจากเฟสบุ๊ก Facebook (ภาพที่9) และจากอินสตาแกรม Instagram (ภาพที่10) ฯลฯ นำมาใช้ในการทำงาน

ภาพที่ 9

ภาพตัวอย่างแรงบันดาลใจจาก Facebook

ภาพที่ 10

ภาพตัวอย่างแรงบันดาลใจจาก Instagram

2. ระยะการประมวลความคิด

ขั้นตอนการประมวลความคิดมีวิธีดำเนินงานดังนี้

2.1 การค้นหาวัตถุที่นำมาใช้ในการแสดงออก

2.1.1 วัตถุเป็นตัวกระตุ้นให้ข้าพเจ้าเกิดจินตนาการ โดยพิจารณาจาก
นัยยะ และความหมายของวัตถุมาสร้างสรรค์ต่อยอดผลงาน
ศิลปะในรูปแบบเฉพาะตน

2.1.2 วัตถุเป็นเนื้อหาหลักในการทำงานคือ การเลือกวัตถุที่มาจาก
สิ่งของที่อยู่ในชีวิตประจำวัน

2.2 ค้นคว้าศึกษาเนื้อหาหรือข้อมูล

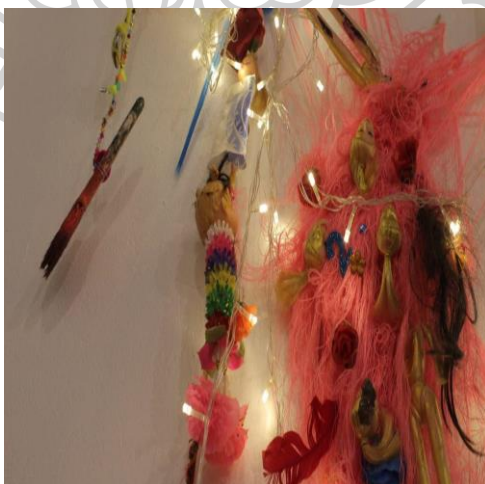
เนื้อหา ในการทำงานของข้าพเจ้า มาจากการใช้ชีวิตประจำวัน ซึ่งใช้
อารมณ์ความรู้สึกนึกคิดและจินตนาการนำมาสร้างสรรค์ผลงาน

2.3 การค้นคิดเทคนิควิธีการ

2.3.1 เทคนิค ข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลจากงานช่าง โบราณทั้งสิบหมู่ได้
นำมาประยุกต์และคิดค้นทดลองเพิ่มเติมคือเทคนิคเย็บ ปัก ถัก
ร้อย แกะ ฟัง ปั้น ฯลฯ (ภาพที่11)

2.3.2 คิดค้นเทคนิคใหม่ๆกับวัสดุ (ภาพที่12)

2.3.3 เทคนิคการประกอบกันของวัสดุ เกิดเป็นรูปทรงและโครงสร้าง

ภาพที่ 11

ตัวอย่างเทคนิคร้อยพวงมาลัย 1 ในเทคนิคของงานข้าพเจ้า

ภาพที่ 12 ตัวอย่างเทคนิค เขียนด้วยสีเมจิกลงบนพลาสติก

3. ระยะของการสร้างภาพร่าง

การร่างภาพเป็นขั้นตอนแรกของการสร้างสรรค์ผลงาน ซึ่งแสดงถึง ภาพรวมทั้งหมดของงาน โดยระบุขั้นตอน อุปกรณ์ วิธีการทำงาน ให้ศิลปินเจ้าของผลงานเห็นภาพรวมของงานให้สำเร็จถึงเป้าหมายที่วางไว้ได้อย่างชัดเจน ขั้นตอนการสร้างภาพร่างของข้าพเจ้ามีดังนี้

3.1 สร้างภาพร่างจากความต้องการภายใน คิดสร้างจินตนาการสร้างสรรค์ผลงานขึ้นมา

ภาพที่ 13 ตัวอย่างภาพร่างโดยรวมของผลงาน

4. ระยะเวลาสร้างสรรค์ผลงานจริง

ในการทำงานศิลปะ ต้องอาศัยความคิดและอารมณ์ที่ต้องการจะสื่อจากภายใน จากนั้นนักสร้างสรรค์จะเริ่มปฏิบัติเป็นขั้นเป็นตอน จนจบกระบวนการ ซึ่งให้ได้ภาพรวมของผลงาน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้โดยแสดง ทักษะทางศิลปะดังนี้

ทักษะในการสร้างสรรค์ผลงาน การใช้ทักษะของข้าพเจ้าในการทำงานนั้นล้วนเกิดจากประสบการณ์ สัญชาติญาณส่วนตัวที่ได้เรียนรู้มาตั้งแต่เยาว์วัยนำมาปรับใช้กับผลงานเพื่อให้เกิดความเชื่อมโยงจากจุดหนึ่งไปยังอีกจุดหนึ่ง เพื่อก่อให้เกิดอิสระทางความคิดในผลงาน บางครั้งบางสิ่งที่ถูกแต่งแต้มและเสริมลงไป อาจจะดูไร้เหตุผล แต่ทุกสิ่งที่ข้าพเจ้าได้เสริมเติมแต่งลงไป ล้วนมีความเหมาะสมและมีเหตุผล โดยมีอิสระ อารมณ์ และความรู้สึกในขณะที่กำลังสร้างสรรค์ผลงาน เป็นสิ่งรองรับถึงผลลัพธ์ที่ถูกแต่งแต้มขึ้น

ถึงแม้ข้าพเจ้าจะใช้แนวคิดการทำงาน โดยไร้กฎเกณฑ์ แต่ความทรงจำเรื่องทักษะที่ถูกปลูกฝังลงในตัวข้าพเจ้า ทักษะเหล่านี้ล้วนเป็นสิ่งที่ข้าพเจ้าใช้เพื่อถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกภายในของข้าพเจ้า จุดการกดกระทบเป็นลวดลาย เป็นพื้นผิว และในบางครั้งยังใช้สามารถกำหนดรูปทรง และใช้เส้นในการกำหนดรูปร่างรูปทรงลวดลาย ทั้งยังใช้แบ่งพื้นที่ในผลงานตลอดจนกำหนดทิศทาง ในงานของข้าพเจ้ามีทั้งการใช้รูปร่างและรูปทรงอยู่ในพื้นที่เดียวกันเพื่อให้เกิดเป็นระยะหน้าและระยะหลัง ข้าพเจ้าได้ใช้น้ำหนักอ่อนแก่ตามความรู้สึกภายใน อีกทั้งยังใช้สีในการถ่ายทอดอารมณ์ ผลงานศิลปะชิ้นนี้ข้าพเจ้าได้ใช้พื้นที่ว่างเข้ามาเพื่อให้เกิดจุดเด่นและจุดรอง สุดท้ายข้าพเจ้าเลือก ใช้พื้นผิว ผลักระยะ เพื่อสร้างอารมณ์ให้ปะทะคนดู

ภาพที่ 14 ภาพตัวอย่างการใช้ทัศนธาตุ

5. ขั้นตอนการแสดงผลงานด้วยเทคนิควิธีการ

การทำงานสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ เทคนิคจำเป็นอย่างยิ่งต่อการช่วยให้เราทำงานง่ายขึ้น และสามารถทำงานให้ถึงเป้าหมายได้อย่างสมบูรณ์

ข้าพเจ้าใช้เทคนิคการเขียนผสมการปะติด ซึ่งเป็นการทำงานที่สนุก เพราะเทคนิคที่นำมาช่วยทำให้ข้าพเจ้าสนุกกับการทำงานและส่งผลงานสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ การทำงานของข้าพเจ้ามีขั้นตอนดังนี้

5.1 ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน

- 5.1.1 หาวัตถุเพื่อมาเป็นโครงและหาวัสดุมา สร้างโครงของผลงาน
- 5.1.2 ลงมือทำงานตามโครงสร้างที่วางไว้
- 5.1.3 ทำอุปกรณ์เตรียมประกอบสร้างงาน
- 5.1.4 จินตนาการสร้างสรรค์ผลงาน โดยใช้เทคนิคสื่อผสมจนผลงานเสร็จเรียบร้อยตามเป้าหมายที่วางแผน
- 5.1.5 เก็บรายละเอียดผลงาน
- 5.1.6 จัดวางผลงานให้เข้ากับสถานที่

ภาพที่ 15

การยัดนุ่นในผ้าที่เตรียมไว้

ภาพที่ 16

การตัดผ้าเตรียมอุปกรณ์สำหรับตกแต่ง

ภาพที่ 17

จัดวางผลงานให้เข้ากับสถานที่

บทที่ 4

การสร้างสรรค์และการพัฒนาผลงานวิทยานิพนธ์

จากความต้องการแสดงออกถึงความเป็นตัวเองได้อย่างอิสระอย่างเต็มที่ในสังคม นำไปสู่การสร้างสรรค์ผลงานในรูปแบบเฉพาะตัวตามสภาวะจิตใจและทัศนคติความชอบส่วนตัวของตนเอง ผ่านผลงานวิทยานิพนธ์ชุด “พื้นที่จิต” ซึ่งเป็นผลงานที่มีพัฒนาการมาอย่างต่อเนื่อง จากผลงานตั้งแต่สมัยปริญญาตรีมีการพัฒนาทั้งรูปแบบ เทคนิค และวิธีการจัดวาง อย่างมีระบบการคิด วิเคราะห์หาความหมายในการจัดวางและสามารถลงลึกถึงอารมณ์และเทคนิคได้ดีมากขึ้น

จากประสบการณ์การทำงานอย่างต่อเนื่องทำให้ข้าพเจ้าเกิดความเข้าใจในตัวเองได้เป็นอย่างดีทั้งยังได้บำบัดเยียวยาจิตใจของตัวเอง และทำให้ได้ค้นพบว่า ในระหว่างทางของการสร้างสรรค์ผลงานมักเกิดจากการทดลองทำสิ่งใหม่ ๆ และความต้องการที่จะแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในระหว่างสร้างสรรค์ผลงานควบคู่กันไปด้วย

จากที่กล่าวมาข้างต้นจึงได้เกิดการเรียนรู้ การพัฒนาผลงานอย่างต่อเนื่อง และไม่ใช่เพียงแต่การพัฒนาเพียงรูปแบบการแสดงผลออกทางผลงานศิลปะในทางปฏิบัติเท่านั้น แต่ยังเป็นการพัฒนาในเชิงของความคิดให้เติบโตไปด้วยกันภายใต้ขอบเขตของพื้นที่ทางศิลปะและทฤษฎีเกี่ยวกับศิลปะ

การสร้างสรรค์และพัฒนาผลงานวิทยานิพนธ์

กล่าวได้ว่าในการสร้างสรรค์ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ รูปแบบผลงานยังมีข้อบกพร่องอยู่หลายจุด อาทิเช่นในเรื่องการจัดการนำเสนอ การแสดงผลออกของผลงาน ซึ่งการจัดวางผลงานศิลปะชุดนี้ของข้าพเจ้ายังถูกพื้นที่ทางสังคมควบคุมไว้อีกที ยังไม่มีความอิสระของการจัดวางและการ

แสดงออกมากเท่าไรนัก จึงได้มีการจัดเหมือนเป็นฉากละครเกิดขึ้น โดยข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์และพัฒนางานเป็น 2 ระยะ ดังนี้

การสร้างสรรค์และพัฒนาผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1

จากการทำงานของข้าพเจ้าเริ่มสร้างสรรค์มีการวางแผนแบบร่างความคิดออกมา แต่เมื่อลงมือปฏิบัติจริงก็ปล่อยตัวตามอารมณ์ ณ ช่วงขณะหนึ่ง สร้างสรรค์ผลงานจากด้วยเทคนิคที่หลากหลายอีกทั้งยังมีวิดีโอแสดงภาพข้าพเจ้ากับผลงาน เป็นตัวตอบสนองอารมณ์กระทำลงไป ในผลงานทดลองและแก้ไขจินตนาการต่อยอดตามความเหมาะสมและความชอบส่วนตัว ที่ตัวเองรู้สึกพึงพอใจโดยลืมนำไปถึงการจัดวางการเคลื่อนย้ายขนาดของผลงาน และการแสดงในระยะยาว เพราะวิดีโอมันมีช่วงเวลาจำกัดต้องคอยกดให้เล่นเสมอ จึงเป็นปัญหาต่อการแสดงในระยะยาว ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1 มีดังนี้

ภาพที่ 18

ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1

ชื่อผลงาน

My Mind City, ผันแปรตามพื้นที่, สื่อผสม, 2559

ภาพที่ 19
ชื่อผลงาน

ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1
My Mind City, ผันแปรตามพื้นที่, สื่อผสม, 2559

ภาพที่ 20
ชื่อผลงาน

ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 1
My Mind City, ผันแปรตามพื้นที่, สื่อผสม, 2559

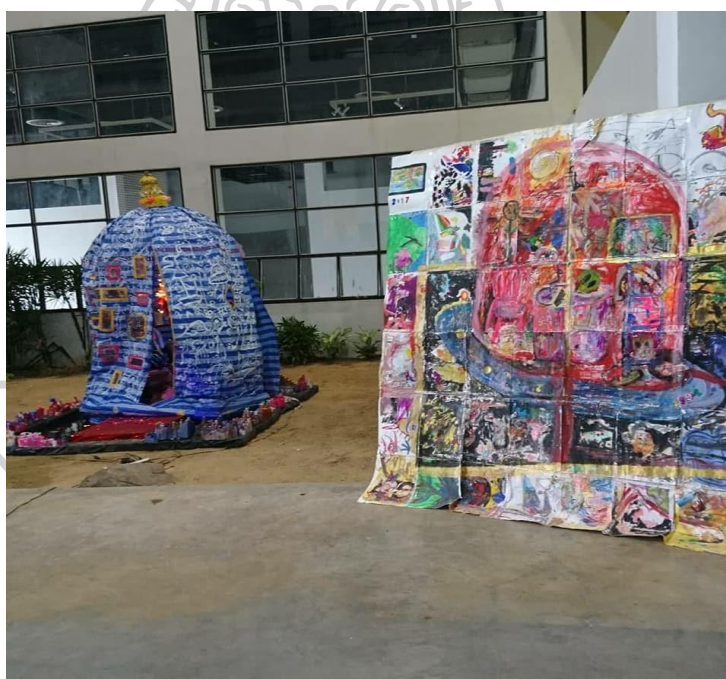

ภาพที่ 21
ชื่อผลงาน

ภาพผลงานก่อนวิถยานิพนธ์ระยะที่ 1
My Mind City, ผันแปรตามพื้นที่, ลีอผสม, 2559

การสร้างสรรค์และพัฒนาผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2

ผลงานวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 ผลงานระยะนี้มีการสร้างสรรค์ที่แตกต่างออกไป เริ่มการหาข้อมูลก่อนลงมือปฏิบัติ จากนั้นเริ่มร่างภาพในกระดาษหลายครั้ง และนำมาร่างลงในผลงานจิตรกรรม แล้วลงมือปฏิบัติตามแบบร่างให้ได้มากที่สุด ผลปรากฏว่าในแง่การจัดการมีการพัฒนาขึ้นแต่ไม่ตอบสนองทางความคิด และสิ่งที่จะต้องการจะนำเสนอเพราะผลสัมฤทธิ์ของงานที่ออกมามีความเกร็งเกินไปเหมือนตัวตนของเรานั้นได้ถูกจำกัดไว้นั่นเอง วิทยานิพนธ์ระยะที่ 2 มีดังนี้

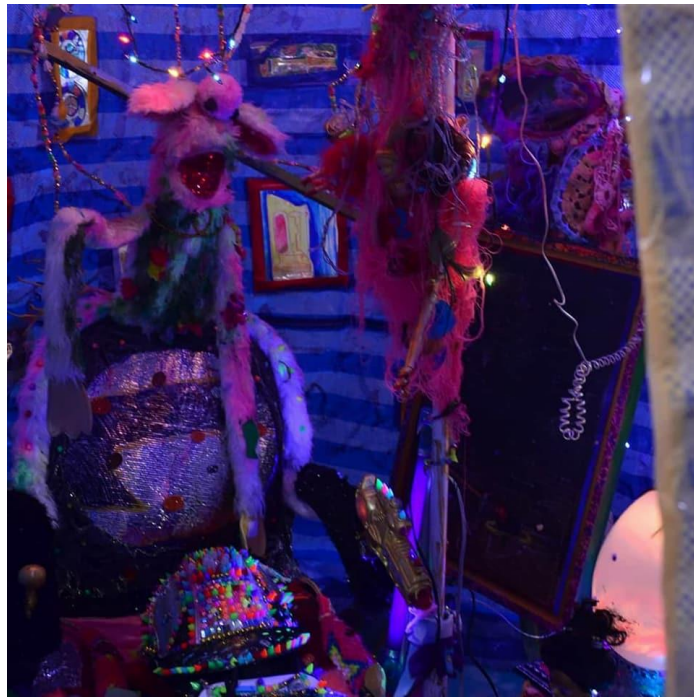

ภาพที่ 22

ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2

ชื่อผลงาน

โลกอวกาศในใจ, ผันแปรตามพื้นที่, สื่อผสม, 2560

ภาพที่ 23
ชื่อผลงาน

ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2
โลกอวกาศในใจฉัน, ผันแปรตามพื้นที่, สือผสม, 2560

ภาพที่ 24
ชื่อผลงาน

ภาพผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ระยะที่ 2
โลกอวกาศในใจฉัน, ผันแปรตามพื้นที่, สือผสม, 2560

การสร้างสรรค์และพัฒนาผลงานวิทยานิพนธ์

ผลงานชุดวิทยานิพนธ์ภายใต้หัวข้อ “พื้นที่จิต” ผลงานชุดนี้ได้รับรู้ข้อบกพร่องและข้อเสียในผลงานระยะที่ 1 และ ระยะที่ 2 ทำให้มีความเข้าใจตัวเองมากขึ้น ไม่กดดันตัวเองมากเกินไป ไม่จำกัดความคิดและอารมณ์ขณะทำงานปล่อยตัวและใจลงไป ในผลงาน และพัฒนาผลงานความสมดุลในการสร้างสรรค์ของงาน ให้เกิดความสมบูรณ์ในแบบของมันเอง เพราะเกิดความเข้าใจผลงานและรู้จักตัวเองมากขึ้นกับสิ่งที่ทำอยู่จึงสามารถแสดงออกและถ่ายทอดออกมา เกิดการวิเคราะห์และสังเคราะห์ ที่จะเลือกใช้ สิ่งที่เรามีอยู่ในตัวว่าเมื่อไรควรใช้ เมื่อใดไม่ควรใช้ ทำให้การจัดการและการเลือกสรรที่มีอิสระแต่ก็มีระบบแบบแผน และมีความผ่อนคลายยิ่งขึ้น

ผลงานวิทยานิพนธ์ชุด “พื้นที่จิต” ได้มีการนำผลงานในระยะที่ 1 มาต่อยอดความคิดและจัดการกับรูปแบบการนำเสนอมากขึ้น โดยนำข้อเสียของผลงานในระยะที่ 1 และระยะที่ 2 มาเรียนรู้ และปรับปรุง โดยสิ่งที่ได้จากระยะที่ 1 คือ ได้มีการพัฒนารูปแบบ ให้มีความเคลื่อนย้ายง่ายรูปทรงอิสระมากขึ้นทำให้งานต้องการจัดวางและควบคุมโทนสีและจังหวะในงาน โดยใช้หลักองค์ประกอบศิลป์เข้ามา ใช้ ส่วนข้อเสียที่ได้จากระยะที่สองและนำมาปรับปรุงคือ การนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทำความเข้าใจและปลดปล่อยอิสรภาพ ให้เราได้ทำตามจิตใจของเราอันสอดคล้องกับหัวข้อที่ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอ นั่นก็คือ พื้นที่จิตอันเป็นอิสระจากกฎเกณฑ์ที่ขังปวง อีกทั้งยังเสริมตัวเราเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของผลงาน โดยใช้ศิลปะการแสดงสอดร่วมกับผลงานเพื่อให้งานมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ไป

ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้ข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์ผลงานสำเร็จอย่างเป็นที่น่าพอใจตามจุดมุ่งหมายที่ข้าพเจ้าต้องการ เพื่อเป็นแนวทางการทำงานศิลปะของข้าพเจ้าต่อไปในอนาคต

ภาพที่ 25
ชื่อผลงาน

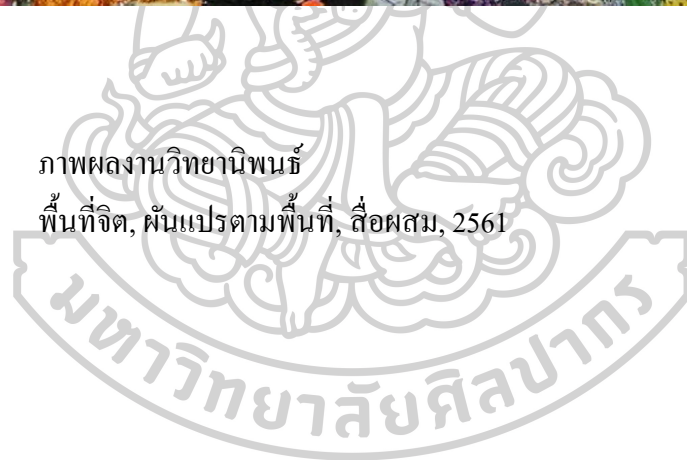
ภาพความก้าวหน้าผลงานวิทยานิพนธ์
พื้นที่จิต, ผันแปรตามพื้นที่, สื่อผสม, 2561

ภาพที่ 26
ชื่อผลงาน

ภาพผลงานวิทยานิพนธ์
พื้นที่จิต, ผันแปรตามพื้นที่, สื่อมสุม, 2561

บทที่ 5

บทสรุป

จากการศึกษาค้นคว้าในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ ภายใต้หัวข้อ “พื้นที่จิต” ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ผลงานจากเรื่องราวส่วนตัว โดยได้รับแรงบันดาลใจจากสังคม ซึ่งแรกเริ่มมาจากข้าพเจ้าต้องการพื้นที่ในการแสดงออกความเป็นตัวเองในสังคม แต่เราไม่สามารถแสดงถึงความต้องการที่จะแสดงออกในสังคมได้อย่างเต็มที่ เพราะบรรทัดฐานทางสังคมกำหนดไว้ว่าสิ่งใดควรทำสิ่งใดไม่ควรทำ แต่ศิลปะทำให้เราสามารถแสดงออกได้อย่างไม่มีขีดจำกัด ข้าพเจ้าได้เลือกวิธีการสร้างสรรค์โดยไม่จำกัดเทคนิควิธีการในการแสดงออกโดยสร้างให้เกิดเป็นพื้นที่ เพื่อให้ตัวเราเสมือนอยู่ในโลกแห่งจิตใจอันมาจากจินตนาการ และอิสรภาพที่อยู่ในพื้นที่ขอบเขตและบริบทของศิลปะ

จากการดำเนินงานและการปฏิบัติการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะชุดนี้ ทำให้ข้าพเจ้ามีความสุขรู้สึกได้รับการบำบัดสภาวะจิตใจให้ดีขึ้น

ผลงานชุดนี้ได้สร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดีแก่ข้าพเจ้ากับบุคคลอื่นที่เข้ามามีส่วนร่วม พบเจอพูดคุย แลกเปลี่ยนทัศนคติต่าง ๆ จากมุมมองของพวกเขาเมื่อได้เห็นผลงานของข้าพเจ้า และทำให้เกิดแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงาน ทั้งแก่ตัวข้าพเจ้าเองและบุคคลอื่น ๆ ทั่วไป ทำให้เกิดสีสัน รอยยิ้มที่เป็นเสมือนกำลังใจ แรงผลักดันว่าผลงานของข้าพเจ้าสามารถสร้างความสุขให้กับคนอื่นได้เช่นกัน ไม่ใช่เพียงแก่ตัวข้าพเจ้าเพียงคนเดียว

นอกจากนี้ยังทำให้ข้าพเจ้ากระตือรือร้น มีความคิดริเริ่มที่จะสร้างผลงานชิ้นใหม่อยู่เสมอ และมีการจัดการกับกระบวนการสร้างสรรค์เพิ่มมากขึ้น จนเรียกได้ว่างานศิลปะชุดนี้ของข้าพเจ้าเป็นความอิสระที่อยู่ในกรอบของศิลปะ และสิ่งต่าง ๆ ที่ข้าพเจ้าได้ศึกษา ค้นคว้า และได้ปฏิบัติ มีความสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาผลงานสร้างสรรค์ในขั้นต่อไป หากแต่องค์ความรู้ที่ข้าพเจ้าได้รับจะมีคุณค่ามากขึ้น ก็ต่อเมื่อนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ เช่นเดียวกับผลงานศิลปะที่นอกจากจะทำหน้าที่

เป็นสื่อถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึก ความคิดของผู้สร้างสรรค์ผลงานศิลปะที่ดี ต้องทำหน้าที่กระตุ้น
อารมณ์เพื่อสร้างการตระหนักรู้ที่เป็นไปในทางที่ดีงามแก่ผู้ชม

ข้าพเจ้าหวังเป็นอย่างยิ่งว่าการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้ จะเกิดประโยชน์สูงสุด
ต่อผู้ชมผลงาน เพื่อทำให้เกิดการตระหนักรู้หรือกระตุ้นจิตใต้สำนึกบางอย่างกับสังคม และได้รับ
แรงบันดาลใจกลับไป รวมถึงบุคคลที่ต้องการเรียนรู้เพื่อศึกษาผลงานที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับ
ข้าพเจ้า สามารถนำไปต่อยอดและเป็นข้อมูลพื้นฐานในทางสร้างสรรค์ไม่มากนักน้อย และหวังว่าใน
ภายภาคหน้าผลงานของข้าพเจ้าจะสามารถมีส่วนช่วยบำบัดจิตใจและสร้างรอยยิ้มต่อผู้ชมได้ไม่มาก
ก็น้อย

ภาคผนวก

พ.ศ. 2561 แสดง นิทรรศการ วิกัลจรีต ณ. People Gallery หอศิลป์วัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร

พ.ศ. 2561 แสดงงาน กลุ่ม ปริญญาโท ภาควิชาศิลปไทย นิทรรศการ Mon
มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสนามจันทร์ นครปฐม

รายการอ้างอิง

MareeadminFri "ทัศนธาตุ" <http://archive.wunjun.com>,

<http://archive.wunjun.com/boardmaree/4/99.html>.

ไม่ปรากฏชื่อผู้แต่ง. "จิต Mind" novabizz.com, <https://www.novabizz.com/NovaAce/Mind.htm>.

———. "รู้จักตนเอง Self-Awareness." novabizz.com, <https://www.novabizz.com/NovaAce/Self.htm>.

ยุทธการ ยุทธาวุธพิทักษ์. "อัตลักษณ์และตัวตนบนเฟซบุ๊ก." ไทยพับลิก้า กล่าวพูดความจริง,

<http://thaipublica.org/2013/07/identity-on-facebook/>.

พจนานุกรมศัพท์ปรัชญา อังกฤษ-ไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน. กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน, 2548.

ผู้เพื่อฝัน, The wings. "ทฤษฎีมนุษยนิยมของคาร์ โรเจอร์ส." Bloggang,

<https://www.bloggang.com/mainblog.php?id=myphotohunt&month=08-03-2010&group=15&gblog=7>.

โสภิต หวังวิวัฒนา. "ระหว่างบรรทัด : ประเสริฐ ยอดแก้ว ศิลปินไทยรุ่นใหม่กับการแสดงงานเดี่ยวศิลปะในกรุง

ปักกิ่ง." CRI Online, <http://thai.cri.cn/247/2013/07/29/225s212084.htm>.

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	พลอยพรรณษา พันธุ์โพธิ์ทอง
วัน เดือน ปี เกิด	3 ธันวาคม 2535
สถานที่เกิด	กรุงเทพฯ
วุฒิการศึกษา	- โรงเรียนสตรีวัดอัมพรสวรรค์ - ศิลปบัณฑิต สาขาวิชาทัศนศิลป์ กลุ่มวิชาเอกศิลปะไทย ภาควิชาศิลปไทย คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร - ปริญญาโท สาขาวิชาทัศนศิลป์ แผนก ก แบบ ก 2 ทัศนศิลป์ ภาควิชาศิลปะไทย คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
ที่อยู่ปัจจุบัน	เลขที่ 88/182 ตำบล บางค้อ อำเภอ จอมทอง จังหวัด กรุงเทพฯ 10150
ผลงานตีพิมพ์	2561 แสดงงานกลุ่ม ปริญญาโท ศิลปไทย นิทรรศการ mon มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสนามจันทร์ นครปฐม 2561 แสดง นิทรรศการ วิกัลจริต bacc 2560 ร่วมแสดง งาน ไทยยัง ไง (how? Thai) มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสนามจันทร์ นครปฐม 2559 แสดง นิทรรศการ ลูกยัง (look young) bacc 2559 ร่วมแสดงงาน PSU International Art Workshop 2557 ร่วมแสดง Performance Art ชุด สี่คณะ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตวังท่าพระ กรุงเทพฯ 2557 ร่วมแสดง Performance Art ร่วมกับมหาลัยประเทศไต้หวัน 2557 ร่วมแสดงงาน ยุติธรรม มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตวังท่าพระ กรุงเทพฯ 2556 ร่วมแสดง Performance Art ชื่อชุด “ประติมากรรม” วันศิลป์พีระศรี มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตวังท่าพระ กรุงเทพฯ 2555 ร่วมแสดง Performance Art ชื่อชุด “สังฆกรรม” วันศิลป์พีระศรี มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตวังท่าพระ กรุงเทพฯ 2555 ร่วมแสดง Performance Art ชื่อชุด “มานในวัง” วันสถาปนา

รางวัลที่ได้รับ

- วิทยาลัยศิลปากรมหาวิทยาลัยศิลปากรวิทยาเขตวังท่าพระกรุงเทพฯ
- 2555 ร่วมแสดง Performance Art ชื่อชุด “มิติสัมพันธ์” และร่วมแสดงงานนิทรรศการ “ครีเอทีฟ” ณ PSG art gallery มหาวิทยาลัยศิลปากรวิทยาเขตวังท่าพระกรุงเทพฯ
- 2555 ร่วมแสดง Performance Art ชื่อชุด “ราก” งานวันรำลึก รัตนโกสินทร์สวนสันติชัยปราการกรุงเทพฯ
- 2554 ร่วมแสดง Performance Art ชื่อชุด “10 step” และร่วมแสดงงานนิทรรศการ “10 step” ณ PSG art gallery มหาวิทยาลัยศิลปากรวิทยาเขตวังท่าพระกรุงเทพฯพ.ศ
- 2554 ร่วมแสดง Performance Art ชื่อชุด “ถ้ายึดตน” มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตวังท่าพระ กรุงเทพฯ
- 2551 ร่วมแสดงงานศิลปกรรมเด็ก
- 2558 ได้รับรางวัลไปทัศนศึกษาแสดงงาน ณ ประเทศสหรัฐอเมริกา “ค่ายเยาวชนศิลปะบ้านคำ”
- 2558 รางวัลชนะเลิศวาดเด่นบัวหลวงรุ่นที่ 8 ปี
- 2558 ทุนสร้างสรรคศิลป์นิพนธ์ มูลนิธิรัฐบุรุษพลเอกเปรมติณสูลานนท์
- 2556 รองอันดับสองรายการต้นศิลป์ปี 3
- 2553 รางวัลเหรียญเงินวาดภาพตามหัวข้อ ระดับเขต
- 2552 รางวัลดีเด่นศิลปกรรม โตชิบ้า
- 2552 รางวัลดีเด่นศิลปกรรมนานมี
- 2552 รางวัลเหรียญเงิน ทาหนังสือเล่มเล็ก ระดับเขต
- 2551 รางวัลชมเชยศิลปกรรม โตชิบ้า
- 2551 รางวัลชมเชยศิลปกรรมนานมี
- 2551 รางวัลชมเชยวาดภาพในหัวข้อ “บทเพลงพระราชนิพนธ์” ไทคม
- 2551 รางวัลเหรียญทองสีนาระดับเขต
- 2549-2553 รางวัลชนะเลิศ-รางวัลชมเชยประกวดวาดภาพในระดับโรงเรียน